

Hälsning

från Församlingsfakulteten nr 2 mars 2009

Teologi för hjärtat

– Det är stimulerande att vara här, säger Johanna Sundström, som går årskurs ett på Församlingsfakultetens teologiska grundkurs. Intressant undervisning!

Att det är en stimulerande akademisk miljö, tycker nog merparten som upplevt den gräddvita fakulteten vid Korsvägen i Göteborg. Det blir mycket kunskap för *huvudet*, men får man något för *hjärtat*? Med den undran ställer jag några frågor till fyra (av de tolv) studenterna i årskurs ett.

Några av "ettorna" som går på Församlingsfakulteten.

Ingeborg, Johanna, Henrik och Joacim har sedan augusti smakat på undervisning i världsreligioner, kyrkohistoria, dogmatik och inte minst bibelböcker.

– Har er syn på Bibeln påverkats här på FFG? undrar jag.

– Man har gått djupare i bibeltexten än jag varit med om, säger Johanna. Många perspektiv i Bibeln har öppnats, särskilt sambandet mellan GT och NT.

– Kan ni ge exempel?

– Jesus fördes ut i öknen efter sitt dop, precis som israeliterna vandrade ut i öknen efter att ha gått genom havet. Där i öknen blev Jesus frestad, liksom de blivit. Flera händelser i Jesu liv speglar Israels historia, berättar Ingeborg.

– Israeliternas räddning genom havet är också en förebild till vår frälsning genom dopet (1 Kor. 10:2), påpekar Henrik.

– Det finns betydligt mer i texterna än jag anat, fortsätter Henrik. Bara en sådan sak som vad *platser* kan signalera! Öknen hade att göra med judarnas förståelse av profeter. En poäng med

Fortsätter på sidan 8

Församlingsfakulteten behövs – och den behöver Dig!

Både den teologiska och den kyrkliga kartan ritas om nu i Sverige, och snabbt går det!

Om vi börjar med den *teologiskt akademiska* sidan, har stora förändringar skett på senare år. För 50 år sedan fanns det i princip två teologiska fakulteter, i Uppsala resp. Lund, och därutöver ett antal små, frikyrkliga seminarier med en tydlig samfundskoppling.

Sedan dess har de frikyrkliga seminarierna växt eller slagits samman och sedan början på början av 1990-talet har några av dem också fått ett statligt erkännande. Samtidigt har ett antal statliga universitet och högskolor börjat ge undervisning i religionsvetenskap. I nuläget finns det alltså 15–20 offentligt erkända institutioner som undervisar i teologi / religionsvetenskap.

Men denna karta håller just nu på att ritas om – igen! Inte minst ekonomiska realiteter kommer med stor säkerhet att slå ut vissa utbildningar inom kort: När studerandantalet sjunker blir vissa högskolor förmodligen tvingade att dra in sin teologiutbildning.

Särskilt anmärkningsvärd är utvecklingen i Lund. Där har det funnits en teologisk fakultet ända sedan universitetet, världens enda *karolinska* universitet, grundades av Karl XI på 1660-talet. Där har verksamheten bantats så rejält, att fakulteten i princip har försvunnit och omvandlats till en institution (CTR, Centrum för Teologi och Religionsvetenskap), som ingår i sektionen för Humaniora och Teologi. – Mindre anmärkningsvärt är att teologiska fakulteten i Uppsala nu börjat marknadsföra sig som ”Sveriges enda teologiska fakultet”.

På det *innehållsmässiga* planet har teologins utveckling varit ännu mer dramatisk. Ibland kommer detta till ytan genom konflikter, dolda eller öppna. Man kan notera att den teologiska fakultet (Lund) som på 1970-talet kreerade biskop em. Bo Giertz till hedersdoktor, trettiofem år senare gav ”komikern” Jonas Gardell samma hedersbetygelse. Likaså antyder den starka ställning som t.ex. feministteologi och religionsteologi fått, hur snabbt och radikalt det teologiska landskapet förändrats.

Dessa förändringar har på olika sätt fått sin motsvarighet i den utveckling som skett i diverse *kyrkor och samfund*. Just nu pågår arbetet inom Svenska kyrkan för att ta fram en vigselordning för homosexuella par. På agendan därefter står, vilket antytts i kyrkliga medier, att ta fram nya gudstjänstordningar med inklusivt språk (där man t.ex. systematiskt väljer bort ordet *Fader* och i stället talar om *Gud*). Detta mönster, som redan syns i ett antal kollektböner i evangelieboken, kommer inom 5–10 år att tydligt synas i våra gudstjänstordningar.

Allt detta gör att Församlingsfakulteten behövs – nu mer än någonsin! FFG behövs:

- som en *kritisk röst* i debatten (det finns ofta anledning att ropa ut att kejsaren är naken!)
- som en *uppbygglig röst*, som lyfter fram Guds *nåd och sanning*
- som en institution som *rustar kristna* av olika kategorier för tjänst i Guds rike

Under de senaste 15 åren har dussintals teologer utbildats på vår institution och sedan gått vidare till olika slags tjänst för Guds rike, i Sverige och utomlands. Likaså har många vanliga kyrkokristna fått god och gedigen undervisning i olika sammanhang på FFG.

Församlingsfakulteten behövs som en kritisk och uppbygglig röst – *och vi behöver Dig!*

Vi behöver Ditt stöd på många olika sätt. **Ekonomi**n börjar nu bli kärv, och vi måste öka gåvointäkterna om vi inte ska tvingas skära ner på verksamheten. Vi behöver också stöd genom **förböner** och **kontakter**. Kanske känner Du någon som funderar över att läsa teologi eller som vill stödja vårt arbete? Tipsa honom eller henne om att ta kontakt med oss!

Församlingsfakulteten behövs i Sverige mer än någonsin – och vi behöver Dig och Ditt stöd!

Rune Imberg
Rektor

Den östra porten

”Herren sade till mig: ’Denna port skall förbli stängd och inte mer öppnas, och ingen skall gå in genom den. Därför skall den vara stängd. Dock skall fursten, eftersom han är furste, få sitta där och äta sitt bröd inför Herrens ansikte. Han skall då gå in genom portens förhus, och samma väg skall han gå ut igen.’” (Hes 44:2–3)

Bakgrunden till det profeten Hesekiel får höra återfinns dels i Hes 11, där Herrens härlighet lämnar templet i riktning österut, dels i 43, där Hesekiel i en syn får se Herrens härlighet återvända in i templet och uppfylla det.

Hesekiel fick se hur Gud lämnade sin boning innan den lades i ruiner och hur Gud återvänder till ett nytt tempel. Att Gud lämnade sitt tempel berodde på all orenhet och avgudadyrkan som förekom där på den tiden.

Guds dom drabbade emellertid inte Jerusalem invånare urskillningslöst. Innan Herrens härlighet lämnade templet, fick Hesekiel i synen se hur en man klädd i vita linnekläder gick runt på Jerusalem gator och satte ett märke i pannan på dem, som suckade över vidriigheterna i templet. Detta ”tecken” motsvaras i den hebreiska texten av bokstaven *taw*. I den gamla *paleo-hebreiska* skrivstilen hade den bokstaven formen av ett kryss eller ett kors. Således vittnar Hesekiel om korsets tecken 500 år före Jesu lidande och död.

Den östra porten

Den östra porten till tempelområdet var inte bara port till templet utan även till Jerusalem som stad. Därför kunde man gå direkt från tempelområdet ut mot Olivberget utanför muren. Eftersom Gud förbjöd alla människor, utom fursten, att använda den porten, var den alltid stängd under andra templets tid. Porten fanns kvar under Jesu tid och kallades också för ”gyllene porten”, eftersom den smyckats med guld.

”Fursten” är den vanliga messianska termen i Hesekiels bok. Bara fursten får använda porten, eftersom Guds härlighet passerat genom den.

Öppen!

Det finns bara en uppgift från antiken som talar om att porten öppnats. Det är en skildring i Talmud som berättar om att portarna ända in till det allra heligaste öppnades på natten 40 år innan templet förstördes och att offren då miste sin kraft. Josefus berättar om att den östra porten öppnades och att vaktchefen med möda kunde stänga den igen. En rabbin talar om dessa händelser och säger att det var som om den helige Ande lämnade templet. Templet förstördes år 70 e.Kr., så dessa händelser förläggs till tiden för Jesu lidande.¹

Hesekiels syn, där Herrens härlighet återvänder in i templet, är alltså en förebild till Messias ankomst till sitt tempel.

Modell över det antika Jerusalem från Israel Museum i Jerusalem, vy från öster med templet och den gyllene östra porten i förgrunden.

Foto Emanuel Sennerstrand

Hebréerbrevet lär oss också att porten inte bara öppnades på den jordiska helgedomen utan också i den himmelska.

Vi har en översteprästsom ger oss frimodighet att gå fram till nådens tron genom förlåten (Hebr 4:14–16, 10:19–21).

Förebild till Kristus

Parallellerna mellan Hesekiels syner och Jesu liv stannar inte där. Efter det att Herrens härlighet lämnat templet, stannar den på ”berget öster om staden” och sedan upphör synen. Det är precis på samma plats som Jesus avslutar sin gärning på jorden (Matt 28).

Så kan vi se att Hesekiels syner vittnar om vem Jesus var och vad han gjorde. De vittnar om hans gudomlighet, då endast fursten får ”dela dörr” med Herrens härlighet. De vittnar om korsets skydd mot Guds vrede på samma sätt som blodet skyddade israeliterna i Egypten den första påsken. De vittnar om tiden för Messias ankomst genom att det talas om en port till templet österut som Fursten ska använda.

Inför den yttersta dagen har vi också ett löfte om ett frälsande tecken, ett sigill på Guds tjänares pannor (Upp 7:3). Om vi är döpta, är vi tecknade med korsets tecken på vår panna.

Jesu kors förmår att rädda oss på den yttersta dagen: ”Han har förlåtit oss alla överträdelse och strukit ut det skuldebrev som med sina krav vittnade mot oss. Det har han tagit bort genom att spika fast det på korset.” (Kol 2:13–14)

¹ För vidare läsning se *The Messiah in the Old Testament in the light of rabbinical writings* av Risto Santala (Jerusalem: Keren Ahvah Meshihit, 1992).

Johannes Hellberg
bitr. rektor

Påskan och högmässan

I nr 6 av Hälsning 2008 visade teol dr Timo Laato hur liturgin, vid första delen av en vanlig söndagsgudstjänst, återspeglar julnatten, Kristi födelse till jorden. I följande artikel förklarar Laato hur liturgins andra del, nattvardsmässan, återspeglar påskveckans händelser.

Påsk är kyrkoårets största fest. Den firar vi inte bara en gång om året utan egentligen varje söndag i gudstjänstens andra del, nattvardsfirandet. Denna del inleds när prästen sjunger: "Upplyft era hjärtan till Gud!"

Lovsägelse

Prästen: "Upplyft era hjärtan till Gud."

Församlingen: "Vi upplyfter våra hjärtan."

Prästen: "Låt oss tacka Gud vår Herre."

Församlingen: "Allena han är värd vårt tack och lov."

Uppmaningen att tacka Gud anknyter till att Jesus själv "tackade Gud" vid den första nattvarden (Matt. 26:26–27, Mark. 14:22–23, Luk. 22:19–20, 1 Kor. 11:24–25) enligt gammal, judisk sed. Liksom de kristna generationerna före oss, börjar vi alltså med att tacka Gud. Därför har nattvarden kallats *eukaristi*, som betyder tacksägelsebön.

Prefationen

Efter lovsägelsen följer prefationsbönen (*praefatio* betyder förord, inledning). Den inleder lovprisningen av Gud med texter från Joh. 6 som anspelar på nattvarden:

"Han är det levande brödet som kommit ned från himmelen för att ge världen liv. Den som kommer till honom skall aldrig hungra och den som tror på honom skall aldrig någonsin törsta" (Joh. 6:33, 35).

På grund av denna stora godhet framför församlingen sin önskan om att prisa honom (orden har beröringspunkter med Hebr 12:22–24): "Därför vill vi med dina trogna i alla tider och med hela den himmelska härskaran prisa ditt namn och tillbedjande sjunga".

Sanctus

Prefationsbönens önskan om att "med dina trogna i alla tider och med hela den himmelska härskaran" få "prisa ditt namn och tillbedjande sjunga" följs så av lovsången, som uppfyller denna önskan: "Helig, helig, helig, Herre Gud Sebaot. Himlarna och jorden är fulla av din härlighet."

"Hosianna i höjden. Välsignad vare han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden."

Hymnen har fått namn efter första ordet, "helig", vilket på latin heter *sanctus*. Hymnen består av två delar. Den första delen återger änglarnas, d.v.s. den himmelska härskaran, lovprisning (Jes. 6:3). Den andra delen återger det hänförda folkets, d.v.s. de trogna lärjungarnas, jubelrop vid Jesu intåg i Jerusalem (Matt. 21:9). Denna dubbla lovsång vittnar om den harmoni som råder i Guds skapelse, "där uppe" och "här nere".

Den första delen i *Sanctus*-hymnen återger serafernas lovsång, enligt Jes. 6:3 (jfr Upp. 4:8), i den himmelska tempeltjänsten. Församlingen sjunger denna lovsång tillsammans med dem. Liturgin realiserar alltså även den översinnliga verkligheten.

Det hebreiska ord som översätts med "härlighet" betyder också "ära". Det är Guds ära att visa barmhärtighet mot sina nattvardsgäster.

Den andra delen i *sanctus* är hämtat från folkets hosiannarop, när Jesus rider in i Jerusalem. Han kommer för att rena templet (Matt. 21:12ff.). Det gamla förbundets offerliturgi får vika för det nya förbund som grundar sig på hans försoningsblod.

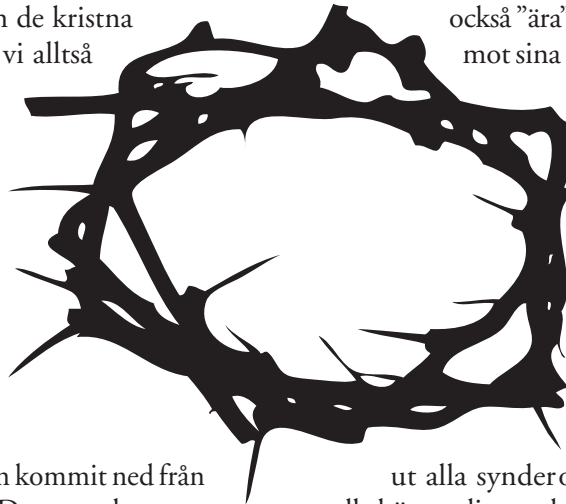
I och genom nattvarden kommer Jesus även till oss, för att rena det tempel som den Helige Ande vill ha till boning (1 Kor. 3:16–17, 6:19). Han driver

ut alla synder och rensar vårt hjärta. Han slår omkull alla högmodiga tankar om oss själva. Men han kommer inte för att ödelägga gudsdyrkan, utan han har med sig sin nåd och frid. Genom förlåtelsen befriar han oss från vårt andliga elände – döden, djävulen och helvetet. Jesus är sedan Herre i sitt eget tempel.

Nattvardsbönen med instiftelseorden

Att det handlar om *eukaristi*, tacksägelsens sakrament, märks också genom att instiftelseorden inleds med en lovprisning: "Lovad vare du..."

Mot bakgrund av den reformation av tempeltjänsten, som Jesus utförde efter intåget i Jerusalem, ersätter altarets sakrament samtliga judiska offerceremonier. I samband med sitt agerande gentemot det gamla templet, talade han om att resa ett nytt tempel "på tre dagar", nämligen sin kropp (Joh. 2:19, 21). Kristi kropp som delas ut i nattvarden är det nya förbundets tempel!

*”Alla synder har verkligen blivit förlåtna.
Ett ont samvete behöver inte anklaga oss längre.
Vårt hjärta får ha ro.”*

Herrens bön

Ett syfte med Jesu intåg i Jerusalem var att återupprätta det till ”ett bödens hus” (Matt. 21:13, Mark. 11:17, Luk. 19:46). Efter att församlingen lovprisat honom, med samma jubelrop som folkskaran gjorde, och efter att hans ”kroppshelgedom” har blivit upprest genom instiftelseorden, förverkligas nu i gudstjänsten visionen om en andäktig och tillbedjande gemenskap.

Då människor av skilda raser överallt i världen tillsammans ber Herrens bön och i rätt tro firar Herrens nattvard, mångfaldigas förverkligandet av den stora skaran ”inför Guds tron” (Upp. 7:9–17). Medlemmarna i Kristi sanna kyrka samlas i ”ett bödens hus för alla folk” (Mark. 11:17, min kurs.). Den reformation Jesus utförde i Jerusalem har slutligen lyckats! Han har i gudstjänsten ett nytt tempel som är renat från alla missbruk och missförhållanden.

Jesus kallar templet ”min Faders hus” (Joh. 2:16, min kurs.). I överensstämmelse med det ber nu församlingen bönen *Fader vår*.

Herrens frid (Pax)

Sjelva firandet av måltiden börjar med att prästen uttalar välsignelse över församlingen: ”Herrens frid vare med er.” Det passar väl att denna hälsning kommer just här i gudstjänstordningen. Vid sin uppenbarelse för apostlarna efter påsken, hälsade Jesus dem: ”Frid vare med er!” (Luk. 24:36, Joh. 20:19, 21, 26). Nu förmedlar prästen samma hälsning till församlingen. Han fungerar som Jesu Kristi mun. Detta är en stark konkretisering av Jesu verkliga närvaro i brödet och vinet.

Välsning 2-2009

Foto: Cia Björk

Foto: Robert Aichinger

Agnus Dei

Före nattvarden, sjunger församlingen: ”O Guds Lamm, som borttager världens synder, förbarma dig över oss”, en sång som uppenbarligen går tillbaka till Johannes Döparens vittnesbörd om Kristus: ”Se Guds Lamm, som tar bort världens synd” (Joh. 1:29).

I stället för det ständiga slaktandet av djur i Jerusalems tempel under gamla förbundets tid, behövde det nya förbundets tempeltjänst en blodsutgjutelse som verkligen kunde försona alla människors alla synder. Därför räckte inte lamm i tusental. Förlåtelsen krävde slaktandet av ”Guds Lamm”.

Bönen ”förbarma dig över oss” innehåller ett nödrop för nattvardsgästerna. Liksom ”kommunionepiklesen” (*epikles* betyder åkallan) i nattvardsbönen, är det en bön om att vi alla ska kunna ta emot nattvarden i tron.

I sista strofen ber vi Herren om att ge oss sin ”frid och välsignelse”. Strofen anknyter till den välsignelse prästen uttalat i början av nattvardsfirandet. Hans tillsägelse blir nu församlingens nödrop till Gud, som snart skall bönhöra dem.

Kommunion

Endast de omskurna – inga andra – fick äta påskalammet (2 Mos. 12:48). Det

var till för Guds folk. I det nya förbundet är det bara de troende får komma till nattvarden (1 Kor. 11:27–29).

Efter kommunionen uppmanar prästen gästerna: ”Gå i Herrens frid.” Det är en uppfyllelse av den tidigare uttalade välsignelsen: ”Herrens frid vare med er.” Den utgör också ett svar på församlingens tidigare nödrop till Guds Lamm: ”...giv oss din frid!”

Efter att ha deltagit i nådens måltid erfar församlingen en underbar frid. Alla synder har verkligen blivit förlättna. Ett ont samvete behöver inte anklaga oss längre. Vårt hjärta får ha ro.

Tackbön och lovprisning

Tackbönen för altarets sakrament hör ihop med lovsången till Gud. I passionshistorien berättas, att Jesus och lärjungarna efter måltiden sjöng ”lovsången” (Matt. 26:30, Mark. 14:26). Med säkerhet har de reciterat den senare delen av *Hallel*, d.v.s. Ps. 115–118, i enlighet med nedärvd, judisk tradition.

Prästens uppmaning att ”tacka och lova Herren” motsvarar det hebreiska uttrycket ”halleluja”. Ps. 118 inleds och avslutas nämligen med uppmaningen att tacka Herren. Kyrkans lovprisning framspringer ur deltagandet i nådens

måltid, som motsvarar motiveringen i Ps. 118: ”...ty han är god, ty hans nåd varar i evighet”. Så sjunger församlingen tre gånger: ”Halleluja.”

I gudstjänsten förbereder detta för himmelrikets härlighet. Jesus syftar på den härligheten när han, före sjungandet av Hallel-psalmerna, lovar lärjungarna att inte ”dricka av det som vinstocken ger, förrän på den dag då jag dricker det nytt tillsammans med er i min Faders rike” (Matt. 26:29). I tackbönen för nattvarden ber vi därför om ”nåd att så fira Jesu åminnelse på jorden, att vi får vara med om den stora nattvarden i himmelen”.

Herrens välsignelse

Efter att Jesus upptagits till himlen, var han inte längre med lärjungarna i kroppslig gestalt, utan genom sin Ande. På samma sätt stannar han hos oss, trots att hans sakramentala närvaro i högmässan avslutas. Som bevis på det lämnar han sin välsignelse, i likhet med Luk. 24:50–51, där det berättas att Jesus lyftes upp till himlen, medan han välsignade sina lärjungar. Så avslutas även gudstjänsten med Herrens välsignelse.

På detta sätt skall de lägga mitt namn på Israels barn, och jag skall då välsigna dem”, säger Herren om den aronitiska välsignelsen (se 4 Mos. 6:23–27). Det är alltså sitt eget heliga, trefaldiga namn som Herren lägger på församlingen vid välsignelsen.

Med samma välsignelse som i gamla förbundets tempeltjänst, avslutas det nya förbundets gudstjänst. Herren har renat sitt tempel. Han har åter tagit bön bland sitt folk.

Med önskan om en välsignad påskdag varje söndag!

Timo Laato
Lektor i NT

Den som vill läsa mer om gudstjänstens liturgi hänvisas till *Reformatorisk gudstjänst på Skriftens grund* av Timo Laato (Lutherstiftelsens förlag, 2001).

Personalförändringar

Det är alltid glädjande att se nya medarbetare på Församlingsfakulteten – men det är tråkigt att säga farväl till de gamla!

Jon Krantz, som varit bibliotekarie på deltid i flera år, och dessförinnan arbetade ideellt hos oss, slutade vid nyår. Tack, Jon, för Dina goda och trogna insatser under många år. Vi önskar Dig samtidigt lycka till med Dina nya arbetsuppgifter i Sätilla!

Under tiden som vi tänker igenom hur tjänsterna på FFG ska se ut, har *Lisa Eriksson* fått ett vikariat på nio månader, 1 jan. – 30 sept., som bibliotekarie på deltid. Välkommen in i gemenskapen, Lisa! Du känns redan som en tillgång i våra sammanhang.

Marie Persson, som arbetat på Fakulteten sedan 2001, har nu gått på föräldraledighet fram till jan. 2010. Vi lyckönskar Dig och Ulf till Er son Jonatan! Vi saknar Dig; samtidigt hoppas vi att Du njuter av Dina nya arbetsuppgifter – som är minst lika viktiga som dem Du hade hos oss... Gud välsigne Dig och Din familj!

Den deltidstjänst som Marie innehar,

Avgående bibliotekarie, Jon Krantz.

har f.n delats upp på ett par personer. *Johanna Sundström*, som till vardags läser TU 1 på Fakulteten och som tidigare arbetat på kontor hemma i Finland, är nu under vårterminen anställd som expeditionssekreterare på deltid. *Daniel Brandt*, som läser på TU 3, har tagit över Maries redaktionella uppgifter på tidningen *Hälsning*.

Nya anställda: Fr. v. Lisa Eriksson, Daniel Brandt och Johanna Sundström.

Vi önskar Johanna och Daniel välkomna in i arbetslaget. Jag är redan imponerad av hur Ni har gått in i Era uppgifter.

För mig är det ett privilegium att få leda ett arbetslag med så många kunniga och inspirerande medarbetare!

Rune Imberg
Rektor

Intag till hösten – på bibelskolan!

Den teologiska heltidsutbildningen har inget intag hösten 2009. Ändå finns det möjlighet att redan i höst börja studera på Församlingsfakulteten. Bibelskola Göteborg öppnar portarna för ett nytt läsår i augusti 2009. Och det är en bibelskola som glädjande nog arrangerar en resa till Israel – i Jesu fotspår! Samtidigt finns "Kristi kyrkas rikedom" kvar som fokus, med målet att "hjälpa människor att tränga in i och fördjupa sig i Kristi kyrkas rikedom som vi genom dopet fått del i och som vi lever av genom Guds ord och sakramenten".

Det blir med andra ord många ingredienser i läsåret. Utöver "vanlig" undervisning utifrån Bibeln, fördjupning i den kristna tron och den fascinerande kyrkohistorien, så ges självvårdande vägledning för den enskildes liv som kristen. Hur lever jag ett liv i bön och gudstjänst? Och vad är Guds plan för mitt liv? Vad är min kallelse i Guds rike? Som en röd tråd genom läsåret löper Israel-temat, i syfte att förbereda för vårens resa. Studierna sker på halvtid och kompletteras med praktik på den andra halvtiden. Praktiken kan bestå av arbete i någon församling, diakonal verksamhet

eller evangelisation/mission. Praktiken kan också bestå av handledda självstudier, dvs. att studenten på egen hand fördjupar sig i något ämne som intresserar honom/henne. Det är också möjligt att läsa bibelskolan på halvtid. Då utesluts praktiken.

Känner du någon i din närhet som behöver veta detta? Dela gärna med dig av informationen! Mer fakta finns på www.bibelskolagoteborg.se. Så är det vår bön att studenterna får växa i tro under bibelskoleåret och att Guds välsignelse får vila över arbetet.

Jakob Appell

Missionsdag på FFG lördag 9 maj 2009, kl 10.00–16.00

- *GT-perspektiv på mission* / Adj. Johannes Hellberg
- *Från mission till dialog – Svenska Kyrkans Mission 1945–1999: speglad av dess ledning, missionärer och interna kritiker* / Teol. lic. Gustaf Björck
- Samtal om missionssituationen i hem- och utland.

Ekonomi

Som framgår av ledaren är det ekonomiska läget kärtvt. Tack alla trofasta givare och välkomna alla nya! Era gåvor behövs.

Fortsättning från sidan 1

Fr. v. Ingeborg Johansson, Henrik Andersson, Johanna Sundström och Joacim Brandt.

Johannes Döparen var själva stället han befann sig på. Och så vidare...

Brinnande hjärtan

När en teologisk utbildning månar om akademiskt erkännande, finns säkert en fara att teologins mål upphör att vara hjärtats förhållande till Jesus. FFG innebär mycket stimulans för huvudet, men får man något för *hjärtat*?

– Jag förstår vad du menar, säger Johanna, men jag tycker att lektionerna ger något till både huvudet och hjärtat.

– Som en vän på FFG påpekat: När Jesus ”öppnade Skrifterna” för Emmausvandrarna, så ”brann deras hjärtan”. Genom undervisningen får jag större tillit till Bibeln, säger Henrik.

– När jag kom hit slogs jag av att det var kraftfullt innehåll i undervisningen, påpekar Joacim.

Rätt diagnos ger bäst hjälp

– Något som klarnat för mig och som ger frid är, att man inte måste anstränga sig eller hålla upp ett sken för att vara

en rätt kristen! säger Ingeborg. Människans totala syndafall förklaras tydligt. Det gör att man blir klar över att vår egen kraft inte kan hjälpa oss alls. När man vet det, kan man istället lättare vila i att frälsningen helt och hållet är ordnad åt oss genom det Jesus gjorde på korset.

– Ja, fyller Henrik i, det är faktiskt tröstande att veta, att vi är hjälplösa! Poängen med att känna till syndafallet, är absolut inte att man ska ”vältra” sig i syndanöd, men förstå att räddningen inte ligger i oss, utan är *i honom*. Sedan jag kom till FFG har jag också förstått hur mycket Guds löfte till oss i dopet betyder! Som en lärare sa: Jesus är en läkare, som inte bara låter oss få veta vår diagnos, att vi är dödligt sjuka – han ger samtidigt läkedom.

Halleluja!

Samtalet med studenterna visar mig att undervisningen också påverkar hjärtan. *Hälsnings* läsare får gärna tacka Gud för den välsignelsen och be om att den också

kunde få prägla Församlingsfakultetens framtid.

En stor del av dagen på FFG används till lektioner och självstudier, men vid andakterna bryts detta av sång. Är det någon psalm som lämnat avtryck? undrar jag till sist.

– Det finns en sång av Frykman som är enkel och som jag inte vill släppa, berättar Joacim. Det är den här:

Jag har en vän, som älskar mig
så högt, att han lät offra sig
i korsets död på Golgata.
Mitt hjärta, sjung halleluja!
Halleluja! Jag har en vän,
som för mig hem till himmelen.
Han hela vägen med mig går,
och av hans hand jag kronan får.
(Lova HERREN nr 430:1)

Daniel Brandt